

İlgili Kanun / Madde
4857S.İşK/18-21,34

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2006/22919
Karar No: 2006/31264
Tarihi: 27.11.2006

- İŞÇİNİN İŞ GÖRME EDİMİNİ YERİNE GETİRMEME HAKKI İÇİN ÜCRETİN ÖDEME GÜNÜNDEN İTİBAREN YİRMİ GÜNÜN GEÇMİŞ OLMASININ GEREKMEMESİ
- ÖDEME GÜNÜNDEN YİRMİ GÜN GEÇMEDEN İŞİ BIRAKMA
- GEÇERLİ FESİH

ÖZETİ: 4857 sayılı İş Kanunu'nun "Ücretin Gününde Ödenmemesi" başlıklı 34. maddesinin birinci fıkrasında "Ücreti ödeme gününden itibaren yirmi gün içinde mücbir bir neden dışında ödenmeyen işçi, iş görme borcunu yerine getirmekten kaçınabilir. Bu nedenle kişisel kararlarına dayanarak iş görme borcunu yerine getirmemeleri sayısal olarak toplu bir nitelik kazansa dahi grev olarak nitelendirilemez...." kuralı yer almakta, ikinci fıkrasında ise "Bu işçilerin bu nedenle iş akitleri çalışmadıkları için feshedilemez ve yerine yeni işçi alnamaz, bu işler başkalarına yaptırılmaz."denilmektedir. Buna göre işçinin iş görme borcunu yerine getirmekten kaçınma hakkından söz edebilmek için, ücret ödemesinin en az yirmi gün mücbir bir neden dışında gecikmiş olması ve işçinin bu nedenle iş görme borcunu yerine getirmemiş olması gerekir. Somut olayda mahkemece de kabul edildiği gibi dava konusu işyerinde ücretlerinin geç ödenmekte olduğu sabittir. Ancak, davacının iş görme borcunu yerine getirmekten kaçındığı 26.5.2005 tarihinden önce

Mayıs ayı hariç diğer ücretlerinin ödendiği, Mayıs ayına ilişkin ücretinin de 18.6.2005 tarihinde ödendiği dosyada mevcut imzalı bordrolardan anlaşılmaktadır. Dosya kapsamına göre iş görmekten kaçınıldığı tarih itibariyle en az yirmi gün gecikmiş bir ücret alacağına varlığı davacı işçi tarafından kanıtlanmamıştır. Böyle olunca, yasaya uygun bir "iş görmekten kaçınma hakkı"nın varlığından söz edilemeyeceğinden buna dayalı yapılan feshin geçerli nedene dayandığının kabulü gerekir.

DAVA: Davacı, feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü

Davacı işçi, iş sözleşmesinin davalı işverence sendikal nedenlerle feshedildiğini ileri sürerek feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini, işe başlatılmama halinde ödenmesi gereken tazminat ile boşa geçen süre ücretinin belirlenmesini istemiştir.

Davalı işveren, davacının 26.5.2006 tarihinde ücretlerinin ödenmediğini bahane edip diğer işçileri de kışkırtarak topluca işi bırakmaya zorladığını, ücretlerinin ödenmek istenmesine rağmen kabul etmediklerini, işi bırakması sebebiyle makinelerin 3 saat kapalı kaldığını ve işverenin zarara uğradığını, bu nedenle iş sözleşmesinin 4857 sayılı İş Kanunu'nun 25/11.maddesi uyarınca feshedildiğini belirterek davanın reddine karar verilmesi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece işyerinde ücretlerin uzun süre gecikmeli ödenmesi, son dönemde işçileri mağdur edecek şekilde hiç ödenmemesi karşısında davacı ve arkadaşlarının işi bırakmalarının İş Kanunu'nun 34.maddesi kapsamında değerlendirilmesi gerektiği, bu nedenle feshin haklı ve geçerli nedene dayanmadığı, fesihle sendikal neden bulunduğu kanıtlanmadığı gerekçesi ile isteğin kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Dosya içeriğine göre davacı ve bir kısım arkadaşının ücretlerinin uzun süre gecikmeli ödenmesi üzerine 3 saat süre ile makineleri kapatarak işi bıraktıkları, iş sözleşmelerinin bu nedenle davalı işverence feshedildiği anlaşılmaktadır. Davacı feshin sendikal nedene dayandığını ileri sürmekte, davalı ise iş sözleşmesinin davacının yukarıda belirtilen eylemi nedeni ile feshedildiğini savunmaktadır.

4857 sayılı İş Kanunu'nun "Ücretin Gününde Ödenmemesi" başlıklı 34.maddesinin birinci fıkrasında "Ücreti ödeme gününden itibaren yirmi gün içinde mücbir bir neden dışında ödenmeyen işçi, iş görme borcunu yerine getirmekten kaçınabilir. Bu nedenle kişisel kararlarına dayanarak iş görme

borcunu yerine getirmemeleri sayısal olarak toplu bir nitelik kazansa dahi grev olarak nitelendirilemez...." kuralı yer almakta, ikinci fıkrasında ise "Bu işçilerin bu nedenle iş akitleri çalışmadıkları için feshedilemez ve yerine yeni işçi alınamaz, bu işler başkalarına yaptırılmaz."denilmektedir. Buna göre işçinin iş görme borcunu yerine getirmekten kaçınma hakkından söz edebilmek için, ücret ödemesinin en az yirmi gün mücbir bir neden dışında gecikmiş olması ve işçinin bu nedenle iş görme borcunu yerine getirmemiş olması gerekir. Somut olayda mahkemece de kabul edildiği gibi dava konusu işyerinde ücretlerinin geç ödenmekte olduğu sabittir. Ancak, davacının iş görme borcunu yerine getirmekten kaçındığı 26.5.2005 tarihinden önce Mayıs ayı hariç diğer ücretlerinin ödendiği, Mayıs ayına ilişkin ücretinin de 18.6.2005 tarihinde ödendiği dosyada mevcut imzalı bordrolardan anlaşılmaktadır. Dosya kapsamına göre iş görmekten kaçınıldığı tarih itibariyle en az yirmi gün gecikmiş bir ücret alacağının varlığı davacı işçi tarafından kanıtlanmamıştır. Böyle olunca, yasaya uygun bir "iş görmekten kaçınma hakkı"nın varlığından söz edilemeyeceğinden buna dayalı yapılan feshin geçerli nedene dayandığının kabulü gerekir. Mahkemece davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile davanın kabulüne karar verilmiş olması hatalıdır.

Belirtilen nedenlerle, 4857 sayılı İş Kanununun 20.maddesinin 3.fıkrası uyarınca, hükmün bozulmak suretiyle ortadan kaldırılması ve aşağıdaki gibi karar verilmesi gerekmiştir.

HÜKÜM : Yukarıda belirtilen nedenlerle;

- 1-) Bursa 2.İş Mahkemesinin 16.4.2006 gün ve 751-1226 sayılı kararının bozularak ortadan kaldırılmasına,
- 2-) Davanın REDDİNE,
- 3-) Harç peşin alındığından yeniden alınmasına yer olmadığına,
- 4-) Davacının yapmış olduğu yargılama giderinin üzerinde bırakılmasına, davalının yaptığı (20) YTL yargılama giderinin davacıdan tahsili ile davalıya ödenmesine,
- 5-) Karar tarihinde yürürlükte bulunan tarifeye göre 400.- YTL ücreti vekaletin davacıdan alınarak davalıya verilmesine,
- 6-) Peşin alınan temyiz harcının isteği halinde davalıya iadesine, kesin olarak 27.11.2006 tarihinde oybirliği ile karar verildi